

NUJNI POSTOPEK

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH
ZAKONA O INDIVIDUALNIH NALOŽBENIH RAČUNIH

I. UVOD

1 OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Zakon o individualnih naložbenih računih (Uradni list RS, št. 40/25; v nadaljnjem besedilu: ZINR) je vzpostavil individualni naložbeni račun (v nadaljnjem besedilu: INR) kot posebno obliko računa za trgovanje s finančnimi instrumenti, namenjeno spodbujanju dolgoročnejšega vlaganja denarnih prihrankov fizičnih oseb na trg kapitala. Zakon je bil objavljen 4. junija 2025, uporabljati pa se je začel 5. marca 2026.

Pri pripravi predloga zakona so bile upoštevane dosedanje izkušnje in ugotovitve v zvezi z ZINR od njegove objave do priprave predloga novele, vključno z vprašanji glede uporabe posameznih določb, strokovnimi usklajevanji s pristojnimi institucijami in deležniki, pobudami glede vključitve posameznih finančnih instrumentov v INR ter komunikacijo z Evropsko komisijo.

Za enote ali delnice investicijskih skladov, s katerimi se trguje na mestu trgovanja (v nadaljnjem besedilu: ETF), in enote kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganje v prenosljive vrednostne papirje (v nadaljnjem besedilu: KNPVP) ZINR določa geografski pogoj, da sklad v skladu s svojo naložbeno politiko vlaga samo v finančne instrumente izdajateljev s sedežem v državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP) ali Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD). Pri izvajanju se je pokazala potreba, da se izrecno določi, kdaj in na podlagi katerih podatkov ponudnik INR presodi izpolnjevanje tega pogoja ter kako izkaže podlago za presojo.

Pri določanju sedeža izdajatelja se je pokazala tudi potreba po jasnejši in enotnejši opredelitvi merila. V praksi je bilo izpostavljeno razmerje med pojmom sedež izdajatelja iz ZINR in pojmom domicil izdajatelja, kot je opredeljen v podzakonskem aktu Agencije za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija), ki se uporablja tudi v primeru INR. Pri presoji geografskega pogoja je mogoče upoštevati merila domicila. Predlog zakona ta merila zaradi večje pravne varnosti in enotne uporabe zapisuje neposredno tudi v ZINR.

Pokazalo se je tudi vprašanje obravnave denarnih sredstev, pridobljenih s prodajo finančnega instrumenta v primerih, ko prodaja ni posledica prostovoljne odločitve imetnika INR. Sedmi odstavek 7. člena ZINR določa, da se denarna sredstva iz prodaje zaradi neizpolnjene zaveze o uvrstitvi izplačajo imetniku INR na transakcijski račun. Tako izplačilo je izplačilo z INR, zato imetniku INR povzroči davčni dogodek, prekinitve petnajstletnega obdobja za oprostitev plačila dohodnine in izgubo že izkoriščene vplačilne kapacitete, čeprav prodaja ni posledica njegove odločitve. Ker deveti odstavek 7. člena ZINR za prodajo napotuje na postopek iz sedmega odstavka, je agencija opozorila, da bi se tako lahko razlagalo tudi za primere iz devetega odstavka, in predlagala, da zakon jasneje določi, da sredstva ostanejo na INR, razen če imetnik INR zahteva drugače.

Obravnavano je bilo tudi vprašanje vrednostnih papirjev, izdanih v postopku prve prodaje. Veljavna izjema zajema samo delnice. Obveznice, izdane v postopku prve prodaje, za katere obstaja zaveza o uvrstitvi, so iz izjeme izključene, čeprav ni razloga za njihovo drugačno obravnavo. Ob tem se je pri izvajanju pokazalo tudi različno razumevanje, kdaj je vrednostni papir v postopku prve prodaje sprejet v trgovanje.

Obravnavano je bilo tudi vprašanje izjeme za dolžniške vrednostne papirje, ki niso sprejeti v trgovanje. Veljavna izjema je vezana na Republiko Slovenijo kot izdajateljico, čeprav je njen razlog v tem, da kreditno tveganje nosi Republika Slovenija. Zato iz nje izpadejo dolžniški vrednostni papirji, za

obveznosti iz katerih Republika Slovenija na podlagi zakona nepreklicno in neomejeno odgovarja, izdajatelj pa ni Republika Slovenija.

Posebno področje predstavlja ureditev dodatnega vplačila na posebni podračun. Po veljavni ureditvi je INR sestavljen iz osnovnega in posebnega podračuna, dodatno letno vplačilo na posebni podračun pa je namenjeno nakupu finančnih instrumentov, ki jih izdajo družbe s sedežem v Republiki Sloveniji ali jih izda Republika Slovenija. Združljivost te ureditve s prostim pretokom kapitala iz 63. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) je Evropska komisija obravnavala v postopku EU dialog št. DLGE(2025)10983 (dialog pred ugotavljanjem kršitev, nekdanji EU Pilot), ki ga je začela 7. julija 2025. Postopek je 26. junija 2026 zaključila z oceno, da ureditev s prostim pretokom kapitala ni združljiva. Dne 1. oktobra 2026 je Republiki Sloveniji poslala uradni opomin št. INFR(2026)2169, v katerem kot omejitev prostega pretoka kapitala iz 63. člena PDEU in 40. člena Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru opredeljuje zahtevo po domačih naložbah, ki izhaja iz drugega odstavka 5. člena in tretjega odstavka 7. člena ZINR. Predlog zakona to zahtevo v celoti odpravlja.

Odprava zgolj pogoja glede sedeža izdajatelja bi posebnemu podračunu odvzela vsako funkcijo. Posebni podračun je bil vzpostavljen izključno zato, da se na njem ločeno vodi vplačilna kapaciteta, namenjena nakupu finančnih instrumentov slovenskih izdajateljev. Brez tega namena bi šlo za ločeno vodenje dveh enakovrstnih vplačilnih kapacitet brez vsebinskega razloga. Zato predlog zakona posebni podračun ukinja, njegovo vplačilno kapaciteto pa prenaša v enotno letno omejitev vplačil na INR.

Hkrati se zvišajo omejitve vplačil. Imetnik INR lahko v koledarskem letu, v katerem odpre INR, vplača največ 40.000 eurov, v vsakem naslednjem koledarskem letu največ 20.000 eurov, v celotnem obdobju imetništva INR pa največ 300.000 eurov. Letna vplačilna kapaciteta ni več vezana na sedež izdajatelja finančnega instrumenta, zato jo lahko imetnik INR v celoti nameni tudi finančnim instrumentom tujih izdajateljev. Z višjimi omejitvami se poveča obseg prihrankov, ki jih lahko gospodinjstva prek INR dolgoročno usmerijo na trg kapitala, kar podpira cilje ZINR, ki so spodbujanje dolgoročnega varčevanja gospodinjstev, povečanje njihove finančne odpornosti in manjša odvisnost od varčevanja v bančnih vlogah.

Ureditev vplačil je vezana na koledarsko leto. Ker se ZINR uporablja od 5. marca 2026, je za vse imetnike INR koledarsko leto odprtja INR leto 2026, prvo vplačilo na posebni podračun pa je mogoče 1. januarja 2027. Uveljavitev predloga zakona pred tem dnevom zagotovi, da na posebnih podračunih ne pride do nobenega vplačila in da prenos sredstev med podračuni ni potreben. To je tudi razlog za predlagani način obravnave predloga zakona in za predlagani začetek njegove veljavnosti.

Pri pripravi predloga zakona sta bila upoštevana razvoj ureditve varčevalnih in naložbenih računov na ravni Evropske unije ter Priporočilo Komisije (EU) 2025/2029 z dne 30. septembra 2025 o povečanju razpoložljivosti varčevalnih in naložbenih računov s poenostavljeno in ugodno davčno obravnavo (UL L, 2025/2029, 8. 10. 2025; v nadaljnjem besedilu: priporočilo Komisije).

Pri določitvi obsega novele je bilo uporabljeno merilo najmanjšega potrebnega posega. V predlog zakona niso vključena vprašanja, ki jih je mogoče ustrezno rešiti z razlago veljavnih določb. Spremembe so omejene na vprašanja, pri katerih je zakonska sprememba potrebna zaradi uskladitve s pravom Evropske unije, zagotavljanja pravne varnosti, sorazmernosti ali jasnejšega in enotnejšega izvajanja zakona. Predlog zakona tudi ne posega v davčno obravnavo individualnih naložbenih računov.

2 CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilji predloga zakona so:

- odpraviti razlikovanje med finančnimi instrumenti glede na sedež izdajatelja pri vplačilih na INR in s tem odpraviti neskladnost s prostim pretokom kapitala, na katero je Evropska komisija opozorila v postopku EU dialog št. DLGE(2025)10983 in v uradnem opominu INFR(2026)2169,
- poenostaviti ureditev vplačil tako, da se INR ne deli več na osnovni in posebni podračun, ter zvišati omejitve vplačil na 40.000 eurov v letu odprtja INR, 20.000 eurov v vsakem naslednjem koledarskem letu in 300.000 eurov v celotnem obdobju imetništva INR,
- jasneje določiti način presoje dopustnosti ETF in KNPVP,
- zagotoviti enotno določanje sedeža izdajatelja finančnega instrumenta,

- omogočiti pridobivanje delnic in obveznic, izdanih v postopku prve prodaje, za katere obstaja zaveza o uvrstitvi v uradno kotacijo,
- razširiti izjemo za dolžniške vrednostne papirje, ki niso sprejeti v trgovanje, na dolžniške vrednostne papirje, za obveznosti iz katerih Republika Slovenija na podlagi zakona nepreklicno in neomejeno odgovarja,
- preprečiti, da bi obvezna prodaja posameznega finančnega instrumenta povzročila izplačilo z INR,

2.2 Načela

Predlog zakona upošteva zlasti naslednja načela:

- načelo prostega pretoka kapitala, tako da se odpravlja različna obravnava finančnih instrumentov glede na državo sedeža izdajatelja,
- načelo pravne varnosti in predvidljivosti, tako da se pogoji za pridobivanje finančnih instrumentov na INR jasneje in izrecno določijo v zakonu,
- načelo sorazmernosti, tako da se obvezna prodaja finančnega instrumenta, na katero imetnik INR nima vpliva, ne povzroči izplačila z INR in izgube davčnih ugodnosti,
- načelo enakega obravnavanja vlagateljev, tako da se pogoji za pridobivanje finančnih instrumentov določajo z zakonom enotno za vse imetnike in ponudnike INR in se ne dopuščajo posamične izjeme,
- načelo preglednosti ureditve, tako da se omejitve vplačil določijo z enotnimi letnimi zneski in se odpravi delitev INR na dva podračuna,
- načelo ohranitve pridobljenih pravic, tako da sprememba ne posega v vplačila, opravljena pred uveljavitvijo zakona, in ne zmanjšuje vplačilne kapacitete imetnika INR,
- načelo administrativne zadržanosti, tako da se ponudnikom INR ne nalagajo nove obveznosti poročanja ali nove samostojne evidence, podlago za presojo dopustnosti ETF in KNPVP pa izkazujejo v okviru obstoječih evidenc.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona ureja šest vsebinskih področij.

Prvo področje: ukinitve posebnega podračuna in zvišanje omejitev vplačil

INR se ne deli več na osnovni in posebni podračun. Imetnik INR lahko v koledarskem letu, v katerem odpre INR, vplača največ 40.000 eurov, v vsakem naslednjem koledarskem letu največ 20.000 eurov, v celotnem obdobju imetništva INR pa največ 300.000 eurov. Letna omejitve vplačil ni več vezana na sedež izdajatelja finančnega instrumenta. Hkrati se odpravi zahteva, da se na podlagi dodatnih vplačil pridobivajo samo finančni instrumenti slovenskih izdajateljev, in posebno pravilo o najmanj 80-odstotni naložbi KNPVP v slovenske izdajatelje. Nadomesti se tudi šesti odstavek 7. člena, ki je finančne instrumente iz petega odstavka izenačeval s finančnimi instrumenti slovenskih izdajateljev, z določbo, da se zanje ne uporablja zahteva po sprejetosti v trgovanje.

Drugo področje: presoja dopustnosti ETF in KNPVP

Zakon izrecno določa, da ponudnik INR izpolnjevanje geografskega pogoja presodi ob vsaki pridobitvi ETF oziroma KNPVP in pri tem poleg naložbene politike upošteva tudi dejansko sestavo portfelja po zadnjih podatkih izdajatelja ETF oziroma upravljavca KNPVP. Ponudnik INR mora za vsako pridobitev izkazati vir in datum podatkov, na katerih je presoja temeljila. Materialno geografsko merilo ostaja nespremenjeno in nova samostojna evidenca se ne uvajata.

Tretje področje: določanje sedeža izdajatelja

Za namen presoje geografskega pogoja iz drugega odstavka 7. člena se določi, da ima izdajatelj sedež v državi članici EU, EGP ali OECD, če ima tam registrirani sedež ali če je tam izpolnjeno vsaj eno od meril domicila. Opredelevitev ne vpliva na pravila vrednotenja iz dvanajstega odstavka 7. člena.

Četrto področje: vrednostni papirji, izdani v postopku prve prodaje

Izjema, ki je doslej zajemala samo delnice, se razširi tudi na obveznice, izdane v postopku prve prodaje. Zahteva po prospektu, zaveza o uvrstitvi, rok enega leta in posledice njegove zamude ostanejo nespremenjeni.

Peto področje: dolžniški vrednostni papirji z odgovornostjo države

Izjema za dolžniške vrednostne papirje, ki niso sprejeti v trgovanje, se razširi na dolžniške vrednostne papirje, za obveznosti iz katerih Republika Slovenija na podlagi zakona nepreklicno in neomejeno odgovarja. Uporabljeno je objektivno merilo odgovornosti Republike Slovenije in ne navedba posameznega izdajatelja.

Šesto področje: posledice obvezne prodaje

Denarna sredstva, pridobljena s prodajo po sedmem ali devetem odstavku 7. člena, ostanejo na INR, razen če imetnik INR zahteva izplačilo.

Pri pripravi predloga zakona so bila obravnavana tudi druga vprašanja, povezana z izvajanjem ZINR, ki pa niso vključena v predlagane spremembe. Predlog zakona ne posega v davčno obravnavo individualnih naložbenih računov niti v druge določbe zakona, ki ureja dohodnino. Pri drugih obravnavanih vprašanjih je bilo ocenjeno, da njihova ureditev v okviru te novele ni nujna oziroma da lahko njihova morebitna sprememba zahteva širšo presojo ureditve ZINR.

3 OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne spreminja obdavčitve individualnih naložbenih računov, ki je določena v zakonu, ki ureja dohodnino, zvišuje pa omejitve vplačil na INR, s čimer se poveča obseg sredstev, za katera se lahko uveljavlja davčna ugodnost.

Predlog zakona nima vpliva na druga javnofinančna sredstva.

4 NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev, zato dodatnih sredstev v državnem proračunu ni treba zagotoviti.

5 PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Področje varčevalnih in naložbenih računov na ravni Evropske unije ni sistemsko harmonizirano. ZINR je nacionalna ureditev, ki mora biti skladna s temeljnimi svoboščinami notranjega trga, zlasti s prostim pretokom kapitala iz 63. člena PDEU.

Evropska komisija je združljivost ureditve INR s prostim pretokom kapitala preverjala v postopku EU dialog št. DLGE(2025)10983. Po izmenjavi stališč z Republiko Slovenijo je postopek 26. junija 2026

zaključila z oceno, da zahteva po domačih naložbah s prostim pretokom kapitala ni združljiva. Dne 1. oktobra 2026 je Republiki Sloveniji poslala uradni opomin INFR(2026)2169, v katerem navaja, da Republika Slovenija s sprejetjem ZINR in njegovo ohranitvijo v veljavi ne izpolnjuje obveznosti iz 63. člena PDEU in 40. člena Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

Cilji ZINR ostajajo spodbujanje dolgoročnega varčevanja gospodinjstev, povečanje njihove finančne odpornosti, širša udeležba gospodinjstev na trgu kapitala in manjša odvisnost od varčevanja v bančnih vlogah. Odprava razlikovanja finančnih instrumentov glede na državo sedeža izdajatelja doseganja teh ciljev ne ovira. Izkušnje držav z razvito ureditvijo varčevalnih in naložbenih računov kažejo, da lahko vlagatelji tudi ob možnosti vlaganja v tuje finančne instrumente ohranjajo pomembno izpostavljenost do domačega trga. Švedska na primer kljub odsotnosti omejitev pri vlaganju v tuje finančne instrumente pri naložbah gospodinjstev izkazuje nagnjenost k naložbam v domače finančne instrumente (t. i. home bias). Predlog zakona zato odpravlja vezavo omejitev vplačil na sedež izdajatelja finančnega instrumenta. Odpravljena sta oba elementa, ki ju je Evropska komisija navedla v postopku EU dialog in v uradnem opominu, to je diferencirana zgornja meja iz drugega odstavka 5. člena in zahteva po domačih naložbah iz tretjega odstavka 7. člena ZINR.

Predlagane spremembe upoštevajo tudi usmeritve iz priporočila Komisije. Odpravlja se razlikovanje glede na državo sedeža izdajatelja finančnega instrumenta. Sprememba, po kateri denarna sredstva po prodaji ostanejo na INR, preprečuje, da bi imetnik INR zaradi okoliščin, na katere nima vpliva, izgubil že pridobljene davčne ugodnosti.

5.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Primerjalni prikaz ureditev varčevalnih in naložbenih računov v Italiji, na Madžarskem, na Švedskem, v Estoniji, na Finskem in v Franciji je bil podan v gradivu k predlogu ZINR. Ker predlog zakona spreminja omejitve vplačil, so v nadaljevanju prikazane omejitve vplačil v izbranih državah (stanje 6. 10. 2026). Francija (PEA) letne omejitve nima, skupna omejitev znaša 150.000 eurov. Italija (PIR) določa 40.000 eurov letno in 200.000 eurov skupaj. Finska določa skupno omejitev 100.000 eurov neto vplačil. Združeno kraljestvo (ISA) določa 20.000 GBP letno brez skupne omejitve. Švedska, Litva, Estonija in Madžarska zgornje omejitve vplačil ne določajo. Hrvaška v predlogu zakona, ki je v obravnavi v Hrvaškem saboru, predvideva skupno omejitev 200.000 eurov in dodatnih 50.000 eurov po petih letih brez dvigov.

Ob tem je bilo presojeno tudi razmerje do tujih varčevalnih in naložbenih računov, ki se bodo v skladu z usmeritvami priporočila Komisije lahko tržili tudi v Republiki Sloveniji. Slovenski rezident je od dohodkov iz takega računa obdavčen po slovenskih predpisih, zato davčne ugodnosti tuje sheme zanj praviloma ne učinkujejo. Predlagane spremembe tega položaja ne spreminjajo.

6 PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

Predlog zakona ne uvaja novih pristojnosti ali postopkov za javno upravo ali pravosodne organe. Agencija bo v okviru svojih obstoječih pristojnosti pri nadzoru upoštevala spremenjeno ureditev 7. člena. Predlog zakona ne zahteva sprememb registra INR, ki ga vodi Finančna uprava Republike Slovenije.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov

Predlog zakona ne uvaja novih obveznosti imetnikov INR do javne uprave in ponudnikom INR ne nalaga novih obveznosti poročanja. Ponudnik INR mora za vsako pridobitev ETF oziroma KNPVP izkazati vir in datum podatkov, na podlagi katerih je presodil izpolnjevanje geografskega pogoja, kar zagotovi v

okviru obstoječih evidenc. Zahteva po ločenem vodenju evidence sredstev INR po podračunih odpade. Sprememba zakonsko jasneje ureja ravnanje z denarnimi sredstvi po prodaji finančnih instrumentov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Sprejetje predloga zakona ne bo imelo posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Sprejetje predloga zakona bo imelo pozitivne posledice za gospodarstvo. Pričakujejo se:

- boljša razpršitev naložb imetnikov INR zaradi odprave vezave dela vplačil na finančne instrumente slovenskih izdajateljev,
-
- večja pravna varnost ponudnikov INR pri presoji dopustnosti finančnih instrumentov.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Predlog zakona zvišuje omejitve vplačil in s tem obseg sredstev, za katera lahko imetniki INR uveljavljajo davčno ugodnost, imetnikom INR pa preprečuje izgubo davčnih ugodnosti zaradi okoliščin zunaj njihovega vpliva.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona je skladen s Strategijo razvoja trga kapitala v Sloveniji za obdobje 2023–2030.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne bo imel pomembnih posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Izvajanje zakona bodo v okviru svojih pristojnosti spremljali ministrstvo, pristojno za finance, agencija in Finančna uprava Republike Slovenije.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7 PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

[ZA DOPOLNITEV: datum in trajanje javne objave na portalu eDemokracija, povezava do objave ter povzetek prejetih predlogov in stališč predlagatelja do njih]

8 PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Pri pripravi predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki oziroma pravne osebe.

9 ZNESEK PLAČILA ZUNANJIH STROKOVNJAKOV

Za pripravo predloga zakona ni bilo plačil zunanjim strokovnjakom oziroma pravnim osebam.

10 NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

[ZA DOPOLNITEV: seznam predstavnikov predlagatelja]

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o individualnih naložbenih računih (Uradni list RS, št. 40/25) se v 5. členu prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Imetnik INR lahko na INR v koledarskem letu, v katerem odpre INR, vplača največ 40.000 eurov.

(2) V vsakem koledarskem letu, ki sledi letu odprtja INR, lahko imetnik INR na INR vplača največ 20.000 eurov.«.

V tretjem odstavku se besedilo »ki skupaj na osnovnem in posebnem podračunu ne smejo preseči 150.000 eurov« nadomesti z besedilom »ki skupaj ne smejo preseči 300.000 eurov«, beseda »opredeljana« pa se nadomesti z besedo »opredeljena«.

2. člen

V 7. členu se v drugem odstavku za drugim stavkom dodata nova stavka, ki se glasita:

»Izpolnjevanje pogoja iz prejšnjega stavka ponudnik INR presodi ob vsaki pridobitvi ETF oziroma KNPVP na INR, pri čemer poleg naložbene politike upošteva tudi dejansko sestavo portfelja ETF oziroma KNPVP, kot izhaja iz zadnjih podatkov, ki jih je javno objavil izdajatelj ETF oziroma upravljavec KNPVP ali jih je posredoval ponudniku INR. Ponudnik INR mora za vsako pridobitev ETF oziroma KNPVP izkazati vir in datum podatkov, na podlagi katerih je presodil izpolnjevanje pogoja.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Za namen drugega odstavka tega člena se šteje, da ima izdajatelj finančnega instrumenta sedež v državi članici EU, EGP ali OECD, če ima v taki državi registrirani sedež ali če je v taki državi izpolnjeno vsaj eno od naslednjih meril:

1. v tej državi poteka glavna poslovanja izdajatelja,
2. v tej državi se v glavnem vodijo posli izdajatelja,
3. v tej državi je primarna kotacija tega finančnega instrumenta.«.

V petem odstavku se točka a) spremeni tako, da se glasi:

»a) delnice in obveznice, izdane v postopku prve prodaje, če

– prospekt, na podlagi katerega se opravlja ali se je opravila prva prodaja, vsebuje izdajateljevo ali ponudnikovo namero, da bo zahteval njihovo uvrstitev v uradno kotacijo na organiziranem trgu ali MTF v Republiki Sloveniji, in

– naj bi bila izdajateljeva oziroma ponudnikova zaveza iz prejšnje alineje izpolnjena v enem letu po njihovi izdaji in«.

V točki b) petega odstavka se za besedilom »ki jih izda Republika Slovenija« doda besedilo »ali za obveznosti iz katerih Republika Slovenija na podlagi zakona nepreklicno in neomejeno odgovarja«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Za finančne instrumente iz prejšnjega odstavka se ne uporablja prvi stavek drugega odstavka tega člena.«.

V sedmem odstavku se zadnji stavek spremeni tako, da se glasi:

»Denarna sredstva, pridobljena s prodajo finančnega instrumenta po tem odstavku ali po devetem odstavku tega člena, ostanejo na INR, razen če imetnik INR zahteva njihovo izplačilo v skladu s 6. členom tega zakona ali če ta zakon določa drugače.«.

3. člen

V 12. členu se v desetem odstavku na koncu 2. točke doda nov stavek, ki se glasi:

»Ponudnik INR po prodaji finančnih instrumentov vsa denarna sredstva na INR najpozneje v petih delovnih dneh izplača imetniku INR na njegov transakcijski račun in zapre INR.«.

V enajstem odstavku se v 1. točki besedilo »iz prvega odstavka 5. člena« nadomesti z besedilom »iz prvega in drugega odstavka 5. člena«.

4. člen

V 14. členu se v šestem odstavku drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Evidenca se vodi ločeno po posameznem imetniku INR.«.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

(odprava osnovnega in posebnega podračuna INR)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona ponudnik INR preneha voditi evidenco iz šestega odstavka 14. člena zakona ločeno po osnovnem in posebnem podračunu INR posameznega imetnika INR.

(2) Vplačila, ki so bila opravljena, ter finančni instrumenti, denarna sredstva in pravice, ki so bili pridobljeni na osnovni oziroma posebni podračun INR pred uveljavitvijo tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona obravnavajo, kot da so bila opravljena oziroma so bili pridobljeni na INR. Taka vplačila se upoštevajo pri omejitvah iz 5. člena zakona.

6. člen

(dokončanje začetih postopkov prodaje)

Če je ponudnik INR pred uveljavitvijo tega zakona imetnika INR obvestil o obveznosti prodaje finančnega instrumenta po sedmem ali devetem odstavku 7. člena zakona, do uveljavitve tega zakona pa finančni instrument še ni bil prodan ali denarna sredstva, pridobljena s prodajo, še niso bila izplačana, se uporablja sedmi odstavek 7. člena zakona, kakor je bil spremenjen s tem zakonom.

7. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Po veljavni ureditvi je INR sestavljen iz osnovnega in posebnega podračuna. Na osnovni podračun lahko imetnik INR v koledarskem letu, v katerem odpre INR, vplača največ 20.000 eurov in v vsakem naslednjem koledarskem letu največ 5.000 eurov. Na posebni podračun lahko v vsakem koledarskem letu, ki sledi letu odprtja INR, vplača dodatnih 5.000 eurov, ki so namenjeni nakupu finančnih instrumentov, ki jih izdajo družbe s sedežem v Republiki Sloveniji ali jih izda Republika Slovenija.

Razlikovanje med finančnimi instrumenti glede na sedež izdajatelja je izhajalo iz povezave drugega odstavka 5. člena in tretjega odstavka 7. člena ZINR. Zaradi uskladitve s prostim pretokom kapitala iz 63. člena PDEU, na katero je Evropska komisija opozorila v postopku EU dialog št. DLGE(2025)10983 in v uradnem opominu INFR(2026)2169, se to razlikovanje odpravi.

Odprava zgolj pogoja glede sedeža izdajatelja bi posebnemu podračunu odvzela vsako funkcijo. Posebni podračun je bil vzpostavljen izključno zato, da se z njim vodi vplačilna kapaciteta, ki je namenjena nakupu finančnih instrumentov slovenskih izdajateljev. Brez tega namena bi šlo za ločeno vodenje dveh enakovrstnih vplačilnih kapacitet brez vsebinskega razloga, kar bi za ponudnike INR pomenilo administrativno breme brez pravne podlage. Zato se posebni podračun ukine, njegova vplačilna kapaciteta pa se vključi v enotno letno omejitev, ki se hkrati zviša.

Novi prvi odstavek določa, da lahko imetnik INR v koledarskem letu, v katerem odpre INR, vplača na INR največ 40.000 eurov. Novi drugi odstavek določa, da lahko v vsakem koledarskem letu, ki sledi letu odprtja INR, vplača na INR največ 20.000 eurov.

Omejitvi vplačil se s tem zvišata: v letu odprtja INR z 20.000 eurov na 40.000 eurov, v vsakem naslednjem koledarskem letu pa z dosedanjih 10.000 eurov, ki sta jih sestavljala zneska po 5.000 eurov na osnovnem in posebnem podračunu, na 20.000 eurov. Letna vplačilna kapaciteta ni več vezana na sedež izdajatelja finančnega instrumenta. Prav ta vezava je bila v postopku EU dialog in v uradnem opominu opredeljena kot neskladna s prostim pretokom kapitala.

S spremembo tretjega odstavka se iz skupne zgornje meje vplačil črta sklicevanje na podračuna. Skupna zgornja meja vplačil v celotnem obdobju imetništva INR pa se zviša s 150.000 eurov na 300.000 eurov. Hkrati se v drugem stavku tretjega odstavka odpravi pisna napaka (»opredeljana«).

Vplačila imetnika INR so tudi po spremembi urejena v prvem in drugem odstavku 5. člena, zato ostajata sklica na oba odstavka v 8. členu in tretjem odstavku 14. člena ZINR nespremenjena. Sklic na prvi odstavek 5. člena v 1. točki enajstega odstavka 12. člena ZINR se dopolni s 3. členom tega zakona. Z nadomestitvijo vsebine drugega odstavka namesto njegovega črtanja se ohrani oštevilčenje odstavkov 5. člena in s tem sklici nanje v 17. in 42. členu ZINR.

K 2. členu

Člen ureja vse spremembe 7. člena zakona. Spremembe so razvrščene po odstavkih tega člena.

Drugi odstavek

Prvi dodani stavek določa, da ponudnik INR izpolnjevanje pogoja glede sedeža izdajateljev, v katere vlagata ETF in KNPVP, presodi ob vsaki pridobitvi ETF oziroma KNPVP na INR in pri tem poleg naložbene politike upošteva tudi dejansko sestavo portfelja. Sestava portfelja se ugotavlja na podlagi zadnjih podatkov, ki jih je javno objavil izdajatelj ETF oziroma upravljavec KNPVP ali jih je posredoval ponudniku INR, zato je ponudniku INR ni treba samostojno ugotavljati.

Drugi dodani stavek določa, da mora ponudnik INR za vsako pridobitev izkazati vir in datum podatkov, na podlagi katerih je presodil izpolnjevanje pogoja. Evidenca iz šestega odstavka 14. člena ZINR izkazuje, kateri finančni instrument je bil pridobljen in kdaj, ne pa tudi podatkov, na katerih je temeljila presoja skladnosti. Ker se podatki izdajatelja ETF oziroma upravljavca KNPVP pozneje spreminjajo, bi

bilo brez tega podlago presoje pri nadzoru težko ugotoviti. Obveznost se izpolni v okviru obstoječih evidenc ponudnika INR. Nova samostojna evidenca se ne uvajata.

Tretji odstavek

Dosedanja vsebina odstavka je določala, da se na podlagi dodatnih vplačil na posebni podračun pridobivajo samo finančni instrumenti slovenskih izdajateljev, in posebno pravilo, po katerem se enote KNPVP štejejo za finančne instrumente slovenskih izdajateljev le, če ti podjetji vlagajo najmanj 80 odstotkov sredstev v finančne instrumente izdajateljev s sedežem v Republiki Sloveniji. Z ukinitvijo posebnega podračuna po 1. členu tega zakona ta vsebina izgubi podlago, zato se nadomesti.

Novi tretji odstavek določa, kdaj se šteje, da ima izdajatelj sedež v državi članici EU, EGP ali OECD. Pogoji je izpolnjen, če ima izdajatelj v taki državi registrirani sedež ali če je v njej izpolnjeno vsaj eno od meril domicila. Opredelitev velja samo za namen drugega odstavka, zato ne vpliva na pravila vrednotenja iz dvanajstega odstavka.

Merila so povzeta po drugem odstavku 19. člena Splošnega akta o ključnih elementih investicijskega sklada ter tipih in vrstah investicijskih skladov (Uradni list RS, št. 75/25), ki se uporablja tudi v primeru INR. V zakon se zapišejo neposredno zaradi večje pravne varnosti in enotne uporabe. Ponudniki INR lahko pri ugotavljanju, ali je merilo izpolnjeno, še naprej izhajajo iz podatkov v uradni dokumentaciji sklada oziroma v njegovih razkritjih.

Z nadomestitvijo vsebine namesto črtanja se ohrani oštevilčenje odstavkov 7. člena in sklicev nanje, vključno s sklicem na dvanajsti odstavek 7. člena ZINR v četrtem odstavku 104.č člena zakona, ki ureja dohodnino.

Peti odstavek

Točka a) je po veljavni ureditvi omejena na delnice, izdane v postopku prve prodaje.

Omejitev na delnice izključuje obveznice, izdane v postopku prve prodaje, ki naj bi bile uvrščene v uradno kotacijo. Za take vrednostne papirje ni razloga za drugačno obravnavo kot za delnice, saj je v obeh primerih odločilna zaveza izdajatelja oziroma ponudnika, da bo zahteval njihovo uvrstitev v uradno kotacijo, in rok za njeno izpolnitev. Zato se točka a) poleg delnic razširi tudi na obveznice, izdane v postopku prve prodaje. Hkrati se v drugi alineji točke a) sklic »iz prejšnje točke« redakcijsko popravi v »iz prejšnje alineje«, saj se zaveza nanaša na namero iz prve alineje.

Zahteva, da namero o uvrstitvi v uradno kotacijo vsebuje prospekt, ostaja nespremenjena. Vsebinsko prospekta je predpisana z uredbo o prospektu in vključuje razkritje tveganj in finančnih podatkov ter odgovornost za točnost informacij, kar je pomembno, ker je INR namenjen predvsem malim vlagateljem. Dolžniški vrednostni papirji, za obveznosti iz katerih Republika Slovenija na podlagi zakona nepreklicno in neomejeno odgovarja, so do sprejema v trgovanje zajeti v točki b).

Rok in posledice neizpolnitve zaveze ostajajo nespremenjeni. Če zaveza iz druge alineje točke a) v enem letu po izdaji ni izpolnjena, se uporabi postopek prodaje iz sedmega odstavka tega člena, ki se na to alinejo že sklicuje.

Izjema iz točke b) je utemeljena s tem, da kreditno tveganje nosi Republika Slovenija, zapisana pa je po formalni lastnosti izdajatelja. Zato iz nje izpadejo dolžniški vrednostni papirji, za obveznosti iz katerih Republika Slovenija odgovarja, izdajatelj pa ni Republika Slovenija. S spremembo se izjema razširi na dolžniške vrednostne papirje, za obveznosti iz katerih Republika Slovenija na podlagi zakona nepreklicno in neomejeno odgovarja. Uporabljeno je objektivno merilo odgovornosti Republike Slovenije in ne navedba posameznega izdajatelja.

Merilo je vezano na vrednostne papirje in ne na izdajatelja, ker je zakonska odgovornost države lahko omejena na določene obveznosti izdajatelja. Odločilno je, da odgovornost Republike Slovenije izhaja neposredno iz zakona ter je nepreklicna in neomejena. Vrednostni papirji izdajateljev, za katerih obveznosti Republika Slovenija odgovarja na drugi podlagi, zlasti na podlagi posamičnega poročila,

danega po zakonu, ki ureja javne finance, v to izjemo ne spadajo. Ponudnik INR izpolnjevanje merila ugotavlja na podlagi zakona, ki ureja položaj izdajatelja, in dokumentacije izdaje.

Točki a) in b) se dopolnjujeta. Točka a) zajema vrednostne papirje, ki naj bi bili uvrščeni v uradno kotacijo, točka b) pa dolžniške vrednostne papirje, ki v trgovanje niso sprejeti. Po sprejemu v trgovanje za vrednostne papirje iz obeh točk velja splošno pravilo iz prvega in drugega odstavka.

Šesti odstavek

Dosedanji šesti odstavek je finančne instrumente iz petega odstavka izenačeval s finančnimi instrumenti slovenskih izdajateljev. Pomen je imel samo za dodatna vplačila na posebni podračun, ki jih po 1. členu tega zakona in po spremembi tretjega odstavka tega člena ni več, zato se nadomesti.

Novi šesti odstavek določa, da se za finančne instrumente iz petega odstavka ne uporablja zahteva po sprejetosti v trgovanje iz prvega stavka drugega odstavka. To izhaja že iz namena petega odstavka, izrecna določba pa odpravlja dvom pri uporabi. Z nadomestitvijo vsebine namesto črtanja se ohrani oštevilčenje odstavkov 7. člena in sklicev nanje.

Sedmi odstavek

Novi zadnji stavek določa, da denarna sredstva, pridobljena s prodajo po sedmem ali devetem odstavku, ostanejo na INR. S tem se jasneje določi, da prodaja, na katero imetnik INR nima vpliva, ne vodi do izplačila z INR in zato ne povzroči davčnega dogodka, prekinitve petnajstletnega obdobja za oprostitev plačila dohodnine ali izgube že izkoriščene vplačilne kapacitete.

Imetnik INR lahko izplačilo zahteva po 6. členu ZINR. Besedilo »ali če ta zakon določa drugače« zagotavlja, da se ureditev ne spremeni pri drugih določbah, ki se sklicujejo na sedmi odstavek in določajo izplačilo in zaprtje INR, na primer pri odpovedi pogodbe o INR ali dedovanju. Postopek prodaje, roki in pravila o ceni ostajajo nespremenjeni.

K 3. členu

Deseti odstavek 12. člena ZINR v 2. točki za primer, ko imetnik INR po izbrisu ali prenehanju ponudnika INR ne sklene pogodbe o INR z novim ponudnikom, napotuje na smiselno uporabo sedmega odstavka 7. člena. Ker novi zadnji stavek sedmega odstavka 7. člena kot splošno pravilo določa, da denarna sredstva po prodaji ostanejo na INR, se za ta primer izrecno določa drugače. Nadaljnje vodenje INR pri ponudniku INR v tem primeru ni mogoče, zato ponudnik INR po prodaji finančnih instrumentov vsa denarna sredstva izplača imetniku INR in INR zapre.

Enajsti odstavek 12. člena ZINR določa, katere informacije v zvezi z imetnikovim INR ponudnik INR ob prenosu INR posreduje novemu izbranemu ponudniku INR. Njegova 1. točka se sklicuje na stanje skupnega zneska vplačil iz prvega odstavka 5. člena.

Po spremembi 5. člena so vplačila imetnika INR urejena v prvem in drugem odstavku, in sicer vplačilo v koledarskem letu odprtja INR v prvem odstavku in vplačila v naslednjih koledarskih letih v drugem odstavku. Da informacija še naprej zajema vsa vplačila imetnika INR, se sklic razširi na prvi in drugi odstavek 5. člena. Sprememba je redakcijska in ne spreminja obsega ali načina posredovanja informacij.

K 4. členu

Šesti odstavek 14. člena ZINR določa, da ponudnik INR vodi evidenco sredstev INR ločeno po posameznem imetniku INR in po podračunih iz prvega in drugega odstavka 5. člena. Z ukinitvijo posebnega podračuna zahteva po ločenem vodenju po podračunih izgubi podlago, zato se črta.

Evidenca se še naprej vodi ločeno po posameznem imetniku INR. Vsebina evidence in vse druge obveznosti ponudnika INR v zvezi z njo ostajajo nespremenjene. Sprememba ponudnikom INR ne nalaga novih obveznosti.

K 5. členu

ZINR se uporablja od 5. marca 2026, zato je za vse imetnike INR koledarsko leto odprtja INR leto 2026. Vplačilo na posebni podračun je po drugem odstavku 5. člena mogoče šele v koledarskem letu, ki sledi letu odprtja INR, torej najprej 1. januarja 2027. Če ta zakon začne veljati pred tem dnem, na posebnih podračunih ni nobenega vplačila in nobene pozicije.

Prvi odstavek zato določa le, da ponudnik INR z dnem uveljavitve tega zakona preneha voditi evidenco iz šestega odstavka 14. člena ZINR ločeno po osnovnem in posebnem podračunu INR posameznega imetnika INR.

Drugi odstavek ureja položaj za primer, da bi bila pred uveljavitvijo tega zakona na osnovni in posebni podračun opravljena vplačila ter pridobljeni finančni instrumenti, denarna sredstva in pravice. Z drugim odstavkom se določa, da se vplačila, ki so bila opravljena ter finančni instrumenti, denarna sredstva in pravice, ki so bili pridobljeni na osnovni oziroma posebni podračun INR pred uveljavitvijo tega zakona, z dnem uveljavitve tega zakona prekvalificirajo v vplačila, ki so opravljena ter v finančne instrumente, denarna sredstva in pravice, ki so pridobljeni na INR (kot celoto).

Imetnik INR z odpravo sistema dveh podračunov (osnovnega in posebnega) ne izgubi že izkoriščene vplačilne kapacitete. Imetnik INR, ki bi v letu 2027 pred uveljavitvijo tega zakona vplačal najvišji dopustni znesek vplačil na osnovni in na posebni podračun (tj. 5.000 eurov + 5.000 eurov), bi v letu 2027 po uveljavitvi tega zakona lahko vplačal še 10.000 eurov, to je razliko do 20.000 eurov iz novega drugega odstavka 5. člena zakona. Če bi pred uveljavitvijo tega zakona vplačal nižji znesek, bi lahko vplačal razliko do 20.000 eurov.

Prav tako je treba izpostaviti, da odprava sistema dveh podračunov ne vpliva na obdavčitev dohodka z INR, saj se po veljavni davčni ureditvi INR obravnava kot celota in ne ločeno po osnovnem in posebnem podračunu.

K 6. členu

Prehodna določba ureja postopke prodaje, ki so se začeli pred uveljavitvijo zakona in še niso končani. Če je ponudnik INR imetnika INR pred uveljavitvijo zakona obvestil o obveznosti prodaje, finančni instrument pa še ni bil prodan ali denarna sredstva, pridobljena s prodajo, še niso bila izplačana, se uporabljata sedmi odstavek 7. člena zakona, kakor je bil spremenjen s tem zakonom. Denarna sredstva iz prodaje zato ostanejo na INR. Tako se za primerljive primere uporabljajo enaka pravila, ne glede na to, ali je bil imetnik INR o obveznosti prodaje obveščen pred uveljavitvijo zakona ali po njej. Ker se ugodnejša ureditev uporablja šele od uveljavitve zakona in samo za postopke, ki še niso končani, ne učinkuje za nazaj.

K 7. členu

Določa se začetek veljavnosti zakona naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Krajši rok za začetek veljavnosti je potreben zaradi povezanosti ureditve s koledarskim letom. Vplačilo na posebni podračun je prvič mogoče 1. januarja 2027. Uveljavitev zakona pred tem dnem zagotovi, da na posebnih podračunih ne pride do nobenega vplačila, da jih ponudnikom INR ni treba dejansko uporabljati in da ni potrebe po prenosu sredstev med podračuni. Hkrati ponudniki INR in imetniki INR že ob vstopu v koledarsko leto 2027 poslujejo po enotni letni omejitvi vplačil brez pogoja glede sedeža izdajatelja finančnega instrumenta.

Sprememba 5. člena ne posega v vplačila, opravljena pred uveljavitvijo zakona, in ne spreminja njihovega obsega oziroma omejitve.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

5. člen

(vplačila imetnika INR in drugi prilivi na INR)

(1) INR je sestavljen iz osnovnega in posebnega podračuna. Na osnovni podračun lahko imetnik INR v koledarskem letu, v katerem odpre INR, vplača največ 20.000 eurov in nato vsako naslednje koledarsko leto največ 5.000 eurov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko imetnik INR vsako naslednje koledarsko leto, ki sledi letu odprtja INR, vplača na posebni podračun dodatnih 5.000 eurov za namen nakupa finančnih instrumentov, ki jih izdajo družbe, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali jih izda Republika Slovenija.

(3) Imetnik INR lahko na svoj INR v celotnem obdobju imetništva INR izvede vplačila, ki skupaj na osnovnem in posebnem podračunu ne smejo preseči 150.000 eurov. Pri ugotavljanju višine skupnih vplačil se ne upoštevajo vračila vplačil, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja dohodnino.

(4) Vplačila na INR v skladu s tem členom se opravijo izključno v denarju.

(5) Ponudnik INR zavrne vplačilo na INR v delu, ki presega omejitve iz tega člena, ali vplačila, ki niso v denarju.

(6) Vplačila imetnika INR in vsi prilivi denarnih in nedenarnih sredstev na INR iz poslovanja s sredstvi INR, vključno z vračili preveč plačanega tujega davka z virom zunaj Republike Slovenije, se takoj vključijo v evidenco imetnikovega INR iz šestega odstavka 14. člena tega zakona.

(7) Skupna vrednost sredstev na INR ni omejena.

7. člen

(finančni instrumenti na INR)

(1) Z vplačili imetnika INR in prilivi denarnih sredstev na INR iz poslovanja s sredstvi INR se lahko na INR pridobivajo samo naslednji finančni instrumenti:

1. delnice,
2. obveznice,
3. zakladne menice,
4. enote premoženja ali delnice investicijskega sklada, s katerim se trguje na mestu trgovanja (ETF), in
5. enote kolektivnega naložbenega podjetja za vlaganje v prenosljive vrednostne papirje (v nadaljnjem besedilu: KNPVP), ki izpolnjujejo pogoje trženja v Republiki Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

(2) Finančni instrumenti iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka morajo biti sprejeti v trgovanje na organiziranem trgu ali večstranskem sistemu trgovanja (v nadaljnjem besedilu: MTF) v državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP) ali Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD). Finančni instrumenti iz 4. in 5. točke prejšnjega odstavka morajo v skladu s svojo naložbeno politiko vlagati samo v finančne instrumente izdajateljev s sedežem v državi članici EU, EGP ali OECD.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko na podlagi vplačil iz drugega odstavka 5. člena tega zakona pridobivajo samo finančni instrumenti iz prvega odstavka tega člena, ki jih izdajo družbe, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali jih izda Republika Slovenija. Za namen dodatnih vplačil iz drugega odstavka 5. člena tega zakona se enote KNPVP štejejo za finančne instrumente slovenskih izdajateljev

samo, če naložbena politika teh podjetij določa, da vlagajo najmanj 80 odstotkov sredstev v finančne instrumente izdajateljev s sedežem v Republiki Sloveniji.

(4) Na INR se lahko pridobivajo tudi enote premoženja ali delnice investicijskega sklada, s katerim se trguje na organiziranem trgu ali MTF iz 4. točke prvega odstavka tega člena, ali za KNPVP iz 5. točke prvega odstavka tega člena, ki po svoji naložbeni politiki vlagajo v enote premoženja ali delnice drugega investicijskega sklada, ali v druge KNPVP iz drugega odstavka tega člena.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko na INR pridobivajo tudi:

a) delnice, izdane v postopku prve prodaje, če

– prospekt, na podlagi katerega se opravlja ali se je opravila prva prodaja, vsebuje izdajateljevo ali ponudnikovo namero, da bo zahteval njihovo uvrstitev v uradno kotacijo na organiziranem trgu ali MTF v Republiki Sloveniji, in

– naj bi bila izdajateljeva oziroma ponudnikova zaveza iz prejšnje točke izpolnjena v enem letu po njihovi izdaji in

b) dolžniški vrednostni papirji, ki jih izda Republika Slovenija, in niso sprejeti v trgovanje na organiziranem trgu ali MTF.

(6) Finančni instrumenti iz prejšnjega odstavka se za namen tega zakona obravnavajo kot finančni instrumenti, ki jih izdajo družbe, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali jih izda Republika Slovenija.

(7) Če izdajatelj oziroma ponudnik ne izpolni v roku zaveze iz druge alineje točke a) petega odstavka tega člena, ponudnik INR v treh delovnih dneh po preteku tega roka pozove imetnika INR, naj v treh mesecih od prejema obvestila ta finančni instrument proda. Če imetnik v roku iz prejšnjega stavka ne proda finančnega instrumenta, ga proda ponudnik INR v naslednjih treh mesecih. Ponudnik INR je dolžan finančni instrument prodati po tržni ceni, če ta ni na voljo pa po ceni, kot je določeno v dvanajstem odstavku tega člena. Če prodaja takega finančnega instrumenta ni uspešna, se pri nadaljnjem ravnanju s tem finančnim instrumentom ravna po internih pravilih ponudnika INR. Pravila ponudnika iz prejšnjega stavka morajo določati način in časovni okvir prodaje ter obveznost obveščanja imetnika INR o izvedenih aktivnostih. Ponudnik INR najpozneje v petih delovnih dneh po prodaji finančnih instrumentov denarna sredstva na INR izplača imetniku INR na njegov transakcijski račun.

(8) Z namenom krepitve in razvoja slovenskega kapitalskega trga si mora Slovenski državni holding prizadevati, da prodajo deležev v delniških družbah v državni lasti izvede s prvo ponudbo delnic javnosti oziroma da uvrsti delnice družb v državni lasti na organiziran trg pod pogoji, ki jih določa strategija upravljanja naložb države, sprejeta na podlagi zakona, ki ureja delovanje Slovenskega državnega holdinga. Če se za takšno prodajo Slovenski državni holding ne odloči, o razlogih za takšno odločitev poroča Vladi Republike Slovenije v letnem načrtu upravljanja naložb iz zakona, ki ureja delovanje Slovenskega državnega holdinga.

(9) Če v okviru korporacijskega dejanja izdajatelja, vključno s prevzemnimi postopki v zvezi z izdajateljem ali iz drugih razlogov, finančni instrument na INR ne izpolnjuje pogojev iz prvega do četrtega odstavka tega člena ali jih preneha izpolnjevati, se mora tak finančni instrument prodati po postopku in v roku iz sedmega odstavka tega člena, pri čemer začne rok za prodajo s strani imetnika INR teči od dne prejema obvestila ponudnika INR.

(10) Ponudnik INR v skladu s svojo poslovno politiko določi in na svoji spletni strani objavi:

1. katere finančne instrumente iz 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena bo ponujal in na katerih trgih,
2. katere KNPVP iz 5. točke prvega odstavka tega člena bo ponujal.

(11) Vrednotenje finančnih instrumentov, sprejetih v trgovanje na organiziranem trgu ali MTF, se opravi po tržni ceni, ki je zaključna cena finančnega instrumenta prejšnjega trgovalnega dne.

(12) Za vrednotenje finančnih instrumentov, za katere ni na voljo tržna cena na organiziranem trgu ali MTF, se za namene tega zakona uporabljajo naslednja pravila:

1. vrednost delnic izdajateljev s sedežem v Republiki Sloveniji se določi kot količnik med vrednostjo kapitala izdajatelja in številom delnic tega izdajatelja, izdanih v centralnem registru, pri čemer se za vrednost kapitala izdajatelja upošteva zadnji objavljeni podatek o knjigovodski vrednosti kapitala iz javno objavljene bilance stanja v uradnih evidencah na zadnji dan predpreteklega leta oziroma starejši podatek o knjigovodski vrednosti kapitala, če za zadnji dan predpreteklega leta ta ni na voljo, oziroma osnovni kapital, če podatek o knjigovodski vrednosti ni na voljo;
2. vrednost obveznic izdajateljev s sedežem v Republiki Sloveniji se določi v višini nominalne vrednosti;
3. vrednost zakladnih menic, izdanih v Republiki Sloveniji, se določi v višini nominalne vrednosti;
4. vrednost brezkuponskih obveznic, pri katerih izdajatelj ob zapadlosti poleg glavnice izplača tudi obresti, se določi v višini nominalne vrednosti;
5. vrednost finančnih instrumentov izdajateljev s sedežem zunaj Republike Slovenije se določi po vrednosti, ki jo ugotovi skrbniška banka ali druga finančna institucija, ki za ponudnika INR opravlja storitve hrambe in vodenja teh finančnih instrumentov;
6. vrednost finančnih instrumentov, ki jih ni mogoče uvrstiti v nobeno od kategorij iz prejšnjih točk, se določi v višini zadnje znane tržne vrednosti ali v višini nabavne vrednosti, če tržna vrednost ni na voljo.

12. člen

(prenos INR na drugega ponudnika INR)

(1) Imetnik INR lahko prenese INR na novega izbranega ponudnika INR na podlagi pisne zahteve za prenos, ki jo predloži ponudniku INR, pri katerem ima že odprt INR, ali v primeru izbrisa ponudnika INR iz registra ponudnikov INR.

(2) Pisna zahteva za prenos mora vsebovati:

1. opredelitev novega izbranega ponudnika INR, s katerim je sklenil novo pogodbo o INR, in
2. podatke o INR pri novem ponudniku INR, ki so potrebni za prenos sredstev INR in informacij v zvezi z imetnikovim INR.

(3) Pisna zahteva za prenos mora biti predložena ponudniku INR v 30 dneh od dneva sklenitve nove pogodbe o INR z novim izbranim ponudnikom INR.

(4) V primeru izbrisa ponudnika INR iz registra ponudnikov INR mora ponudnik INR v desetih delovnih dneh od dne, ko je bil z izbrisom seznanjen, obvestiti imetnike INR, s katerimi ima sklenjene pogodbe o vodenju INR, o tem, da ne izpolnjuje več pogojev po tem zakonu, ter o pravici imetnika INR do prenosa INR z vsemi sredstvi INR in informacijami v zvezi z INR, na novega izbranega ponudnika INR in posledicah, če z novim izbranim ponudnikom ne sklene nove pogodbe o INR.

(5) V primeru prenehanja ponudnika INR mora ponudnik INR:

1. naslednji delovni dan od vložitve predloga za izbris družbe iz sodnega registra oziroma od dne objave oklica o začetku stečajnega postopka obvestiti agencijo o prijavi prenehanja družbe za vpis v sodni register oziroma objavi oklica o začetku stečajnega postopka,
2. v desetih delovnih dneh od vložitve predloga za izbris družbe iz sodnega registra oziroma od dne objave oklica o začetku stečajnega postopka obvestiti imetnike INR, za katere opravlja storitve vodenja INR, o tem, da ne bo več izpolnjeval pogojev po tem zakonu, ter o pravici prenosa INR imetnika, z vsemi sredstvi INR ter informacijami v zvezi z INR, na novega izbranega ponudnika INR in posledicah, če z novim izbranim ponudnikom ne sklenejo nove pogodbe o INR.

(6) Imetnik INR lahko v 30 dneh po prejemu obvestila iz četrtega odstavka tega člena sklene pogodbo o INR z novim izbranim ponudnikom INR in ponudniku INR, pri katerem ima že odprt INR, predloži pisno zahtevo za prenos iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(7) Ponudnik INR v 30 dneh od dneva prejema pisne zahteve za prenos iz prvega in drugega odstavka tega člena prenese vsa sredstva na imetnikovem INR in informacije v zvezi z imetnikovim INR na INR imetnika pri novem izbranem ponudniku INR. Pri prenosu sredstev iz prejšnjega stavka lahko ponudnik zaračuna le neposredne stroške, ki jih ima v zvezi s prenosom finančnih instrumentov na INR pri novem izbranem ponudniku, pri čemer je prenos brezplačen, če so na imetnikovem INR v času prenosa samo denarna sredstva. Nov izbrani ponudnik INR imetnika INR nemudoma obvesti o prejemu sredstev na INR in informacij iz enajstega odstavka tega člena.

(8) Pogodba, ki jo je imetnik INR sklenil s ponudnikom INR preneha veljati, ko so v skladu s prejšnjim odstavkom na INR pri novem izbranem ponudniku prenesena vsa sredstva INR in vse informacije v zvezi z INR.

(9) INR se šteje za prenesenega k novemu izbranemu ponudniku INR, ko so na INR pri novem ponudniku INR v skladu s sedmim odstavkom tega člena prenesena vsa sredstva INR in vse informacije v zvezi z INR.

(10) Če imetnik INR v 30 dneh po prejemu obvestila iz četrtega oziroma petega odstavka tega člena ne sklene pogodbe o INR z novim izbranim ponudnikom INR, ponudnik INR:

1. v primeru, če na INR ni finančnih instrumentov, najpozneje v petih delovnih dneh denarna sredstva na INR izplača imetniku INR na njegov transakcijski račun in zapre INR;
2. če so na INR finančni instrumenti, se ti finančni instrumenti prodajo po postopku, v rokih in po ceni ob smiselni uporabi sedmega odstavka 7. člena tega zakona.

(11) Informacije v zvezi z imetnikovim INR iz sedmega odstavka tega člena so:

1. stanje skupnega zneska vplačil imetnika INR iz prvega odstavka 5. člena tega zakona,
2. podatki, potrebni za ugotavljanje davčne osnove za plačilo dohodnine od izplačila z INR,
3. stanje denarnih sredstev na INR,
4. stanje finančnih instrumentov na INR,
5. evidenca transakcij na INR, vključno z nakupnimi in prodajnimi cenami finančnih instrumentov na INR,
6. vsi pretekli zaračunani stroški in nadomestila ter
7. druge pomembne informacije v zvezi z INR.

(12) V obdobju od predložitve pisne zahteve za prenos INR ponudniku INR iz prvega odstavka tega člena ali od izbrisa ponudnika INR iz registra ponudnikov INR iz četrtega odstavka tega člena oziroma od prijave prenehanja družbe za vpis v register oziroma od dne objave oklica o začetku stečajnega postopka iz petega odstavka tega člena do zaprtja INR pri ponudniku INR in odprtja INR pri novem izbranem ponudniku, vplačevanje na INR ali trgovanje s finančnimi instrumenti na INR pri ponudniku INR in na INR pri novem izbranem ponudniku INR ni dovoljeno.

(13) Imetnik INR lahko prenese INR na novega izbranega ponudnika INR po preteku enega leta od odprtja INR oziroma od zadnjega prenosa INR, razen v primeru izbrisa ponudnika INR iz registra ponudnikov INR iz četrtega odstavka tega člena ali prenehanja ponudnika INR iz petega odstavka tega člena.

14. člen

(ponudniki INR)

(1) Ponudnik INR je oseba, ki je v skladu s predpisi s področja trga finančnih instrumentov:

1. upravičena v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja pristojnega organa oziroma v primeru osebe iz druge države članice EU na podlagi ustanovitve podružnice v Republiki Sloveniji ali na podlagi upravičenosti do neposrednega opravljanja storitev v Republiki Sloveniji opravljati investicijske storitve:

- a) sprejemanja in posredovanja naročil v zvezi z enim ali več finančnimi instrumenti ali
- b) izvrševanja naročil za račun strank ali
- c) gospodarjenja s finančnimi instrumenti in

2. je vpisana v register ponudnikov INR iz 15. člena tega zakona

(2) Ponudnik INR ne sme ponujati odprtja INR kot del paketa z drugim produktom ali storitvijo.

(3) Ponudnik INR ne sme dajati posojil imetniku INR za namen izvršitve vplačil na INR iz prvega in drugega odstavka 5. člena tega zakona ali za izvedbo enega ali več poslov s finančnimi instrumenti.

(4) Sredstva INR imetnika INR se v nobenem primeru ne smejo mešati z morebitnim drugim premoženjem tega imetnika INR pri ponudniku INR. Premoženje imetnikov INR in premoženje drugih strank ponudnika INR se vodi ločeno.

(5) Ponudnik INR vzpostavi in vzdržuje informacijski sistem, ki omogoča delovanje INR v skladu s tem zakonom.

(6) Za potrebe vodenja INR ponudnik INR vzpostavi posebno evidenco sredstev INR. Evidenca se vodi ločeno po posameznem imetniku INR in po podračunih iz prvega in drugega odstavka 5. člena tega zakona. V evidenco se poleg vplačil na INR, prilivov ter vračil preveč plačanega tujega davka na INR iz šestega odstavka 5. člena tega zakona, vračil vplačil, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja dohodnino, na INR in izplačil z INR iz 6. člena tega zakona, vpisujejo tudi podatki o pridobitvah in odsvojitvah finančnih instrumentov, stroških in nadomestilih ter o dohodnini od dohodka z INR.

(7) Za potrebe davčnih postopkov ponudnik INR hrani evidenco iz prejšnjega odstavka v obdobju in na način, kot je določeno za hrambo dokumentacije v zakonu, ki ureja davčni postopek, za potrebe nadzora s strani agencije pa najmanj pet let po zaprtju INR, po tem roku pa se podatki arhivirajo in hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo arhivsko gradivo in arhive.

(8) Ponudnik INR mora podatke iz evidence iz šestega odstavka tega člena na zahtevo poslati imetniku INR, ne glede na to, ali ima imetnik pri ponudniku še odprt INR v času, ko je podana zahteva.

(9) Ponudnik INR imetniku INR zaračunava stroške in nadomestila, povezana z vodenjem in upravljanjem INR ter vzdrževanjem stanj enkrat letno za preteklo leto. Ponudnik INR mora zagotoviti predhodno razkritje vseh pričakovanih stroškov in nadomestil pred izvedbo transakcije ali začetkom uporabe storitve ter vsaj enkrat letno seznanimi imetnika INR s stanjem sredstev na INR in poročilom o dejanskih stroških, skupaj z njihovim vplivom na donosnost naložb. Kadar ponudnik INR za imetnika INR upravlja INR na način, da zanj opravlja storitev gospodarjenja s finančnimi instrumenti, mora imetnika INR s stanjem sredstev na INR in poročilom o dejanskih stroških, skupaj z njihovim vplivom na donosnost naložb, seznanjati v skladu s 60. členom Delegirane uredbe 2017/565/EU.

(10) Za vrednotenje finančnih instrumentov pri poročanju o stanju sredstev na INR iz prejšnjega odstavka se uporabljajo pravila vrednotenja iz enajstega in dvanajstega odstavka 7. člena tega zakona.

(11) Pošiljanje podatkov imetniku INR na podlagi osmega in devetega odstavka tega člena v elektronski obliki je brezplačno.

(12) V času mirovanja INR ali v času, ko na INR ni sredstev, ponudnik INR imetniku INR ne sme zaračunati nobenih stroškov ali nadomestil, povezanih z vodenjem, upravljanjem ali vzdrževanjem stanj INR.

(13) Ponudnik INR, ki je agencijo v skladu s 1. točko petega odstavka 12. člena tega zakona obvestil o prijavi prenehanja družbe za vpis v sodni register oziroma o objavi oklica o začetku stečajnega postopka, od prijave oziroma objave oklica dalje ne sme sklepati pogodb o INR.